

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Quæstio XXXIII. In Tit. XXXIII. De Conversione Infidelium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

datus, & innocente reconciliationem denegante, libere, etiam invito illo, ingreditur religionem, ut docet Sanchez *D. 10. n. 16.* Not. autem ly *diligenter communiti*, nam hoc significat *frequentem*, & *seriam admonitionem* innocentis, & requiritur, ut facta sit ab ordinario, ut pat. ex c. *gaudemus*.

2866 Quarta quæstio est, an conjugatus, matrimonio nec dum consummato, possit Religionem ingredi, ac in ea profiteri, etiam invito altero? R. quod sic ex c. *verum*, 2. h. t. ibi: *post consensum legitimum de presenti, licitum est alteri, altero etiam repugnante, eligere Monasterium* (sicut sancti quidam de nuptiis vocati fuerunt) *dummodo carnalis commixtio non intervenerit inter eos*: & alteri remanenti (si communitus continentiam servare noluerit) licitum est ad secunda vota transire. Quia cum non fuissent una caro simul effecti, satis potest unus ad Deum transire, & alter in seculo remanere.

2867 Ex isto textu dubitari potest 1. quo jure professio religiosa dissolvat matrimonia fidelium rata tantum? 2. quale privilegium Conjugibus concessum sit pro ingressu Religionis ante matrimonium consummatum? 3. an matrimonium censeatur consummatum in ordine ad tollendum hoc privilegium, per copulam, habitam inter eos ante matrimonium contractum? 4. intra quod tempus licitum sit sponsis de presenti, seu conjugibus ante matrimonium consummatum ingredi Religionem? 5. an privilegium ingrediendi religionem perdat sponsa per copulam primo bimestri vi extortam à sponso? 6. an hoc non obstante licite ingredi valeat religionem? 7.

an, si vi esset oppressa per alium, quam suum Conjugem? 8. an, si consensisset in ejusmodi copulam? 9. an solvatur matrimonium fidelium ratum tantum, si vir suscipiat sacros Ordines? 10. an propter adulterium spirituale unius, seu lapsum unius in hæresim, vel Apostasiam?

Ad 1. R. probabilius esse, quod jure 2868 solum Ecclesiastico, prout fuse ostendimus *lib. 4. n. 445.* Ad 2. R. id constare ex c. *verum*, 2. h. t. de quo etiam *V. Lib. 4. n. 461.* Ad 3. resp. negativè ex *Lib. 4. n. 460.* Ad 4. resp. quod intra spatium duorum mensium, c. *Ex publ. o. 7. h. t.* de quo *v. Lib. 4. n. 457.* Ad 5. resp. quod sic ex *lib. 4. n. 464. & seqq.* Ad 6. resp. negativè, per se loquendo, ex *eod. n. 465.* Ad 7. & 8. resp. quod mulier per talem copulam vel coactam, vel etiam voluntariam non quidem amitteret privilegium, quod primo bimestri ante consummatum matrimonium conceditur Conjugibus, nam adhuc staret matrimonium non esse consummatum; in 1. autem casu fore adulteram materialiter; in 2. formaliter *V. Lib. 4. n. 472.* Ad 9. R. quod non, ex *Lib. 4. n. 288.* Ad 10. resp. negativè ex *Lib. 4. n. 1549. ex c. Quando. 7. de divert. ibi: si verò alteruter fidelium conjugum vel labatur in hæresim, vel transeat ad gentilitatis errorem, non credimus, quod in hoc casu is, qui relinquitur, vivente altero possit ad secundas nuptias convolare*, licet in hoc casu major appareat contumelia creatoris, de quo etiam agitur in c. *Quæsvit. 2. de divert. ibi: si Conjugem suam ad infidelitatis maleficium traxerit, à viro poterit separari, ita quod ei nubere alii non licebit: quia licet separentur, semper tamen Conjuges erunt. In viris quoque presentis sententia forma servetur.*

QUÆSTIO XXXIII. IN TIT. XXXIII. DE CONVERSIONE INFIDELIUM.

2869 **E**X Rubrica præcedentis, & hujus Tituli colligitur duplicem esse *conversionem*; unam, fidelium ad Religionem, seu statum religiosum; alteram, infidelium ad veram & salvificam fidem; postquam igitur priori ti-

tulo actum est de Conversione Conjugatorum fidelium, exponendo, quid juris sit uno eorum ad Religionem, vel etiam statum Clericalem converso; presenti Titulo traditur, quid dicendum, uno infidelium Conjugatorum converso ad veram fidem?

fidem? Unde quaestio est, 1. an uno infidelium Conjugatorum ad fidem converso, altero remanente, nec illi sine contumelia Creatoris convivere volente, ipso facto solvatur prius matrimonium eorum etiam consummatum? 2. An conversus licite ineam matrimonium cum fideli? 3. An inito matrimonio cum fideli solvatur prius matrimonium in infidelitate cum infideli contractum? 4. an inire possit matrimonium cum fideli, altero in infidelitate manente, sed volente illi pacifice convivere? 5. An, si Vir infidelis occidat maritum Uxoris fidelis, istius infidius, & machinationibus, possit postea illam ducere in Uxorem, sin ipsa faciat, ut inito cum ipsa matrimonio talis Vir ad veram fidem conuertatur? 6. Cui assignanda sit communis proles duorum Conjugum, uno eorum ad fidem converso, altero in infidelitate remanente?

2370 Resp. hanc materiam ex professo à nobis traditam esse *lib. IV. decret. à n. 749. & 650.* Quare ad 1. Resp. negativè ex dictis *ibid. à n. 755.* ad 2. Resp. affirmativè, si alter à converso recedat, ut diximus *loc. cit. n. 752.* ad 3. Resp. affirmativè ex *n. 755.* ad 4. Resp. negativè ex *n. 759. §. sequitur.* 3. ad 5. Resp. negativè, ex dict. *ibid. à n. 997.* ad 6. Resp. assignandam esse converso; ex *c. fin. h. t.* Cum enim Argentinensis Episcopus Gregorio IX. per literas intimasset, quod quidam de Judaea cœcitate errore ad Christum, verum lumen, adductus, Uxore suâ in Judaismo relicta, in iudicio postulavit instanter, ut eorum filius quadriennis assignaretur eidem, ad fidem Catholicam, quam ipse susceperat, perducendus; Uxor autem, responderit, quod, cum puer adhuc infans existat, propter quod magis materno indiget solatio, quàm paterno, sibi que ante partum onerosus, dolorosus in partu, post partum laboriosus fuisse noscatur, ac ex hoc legitima conjunctio maris & foeminae magis *matrimonium,* quàm *patrimonium* nuncupetur, dictus pu-

er apud eam debet convenientius remanere. Pontifex taliter rescripsit: *cum filius in potestate Patris consistat, cujus sequitur familiam, & non matris;* & in ætate tali, quis non debet apud eas remanere personas, de quibus possit esse suspicio, quod saluti vel vitæ insidientur illius, & pueri, post triennium, apud Patrem non suspectum ali debeant, & morari: materque pueri, si eum remanere contingeret apud eam, posset illum adducere ad infidelitatis errorem: *in favorem maximè fidei Christiana respondemus patri eundem puerum assignandum.*

Ex hoc igitur textu communiter dedu- 2371
cunt juris canonici Interpretes, quod, cum unus Infidelium conjugum venit ad veram fidem, altero remanente in infidelitatis errore, communis proles assignetur converso, sic Vivianus in *Rational. l. 3. juris Pontific. pag. 317.* & alii, non obstante, quod communis proles cœteroquum primo triennio alenda sit à matre (ut communiter tradunt Authores cum Covarr. de sponsal. p. 2. c. 8. §. 6. n. 13. & aliis) & post illud à Patre, *L. si quis à liberis ff. de Lib. ris agnos. L. penult. C. de patria potest.* quod quidem onus propterea ad Patrem, non verò ad Matrem spectat, quia fructus dotis percipit, qui ei dantur ad onera matrimonii supportanda juxta *L. fructus ff. de jure dot. L. pro oneribus, C. eod. Rationem porro assignat Pontifex, quod quis non debeat apud eas remanere personas, de quibus possit esse suspicio, quod saluti ejus insidientur;* hinc univèrsim notatur, quod quando alter parens infidelis est, tunc infans, etsi triennio minor, est apud patrem fidelem educandus; & quamvis sit major, apud matrem fidelem; ita Sanchez de matr. *lib. 7. D. 73. n. 16.* Paul. Comit. *respons. moral. lib. 1. q. 125. à princ.* Unde rectè notat Azor *p. 1. l. 8. c. 11. q. 7. turpia, & nefaria esse pacta illa, ut suscepti liberi, si masculi fuerint, patris sectam hæreticam profiteantur;* si foeminae, *Catholicam matris Religionem teneant, & colant.*